

שנית - והפעם לא

בגל שני רוח

באילת לבצע מעשה להצלת המצב. כי אילת ידעו שרק אירוע מיוחד, משהו מנוצץ, יכול לשנות משהו במצב הקיים.

הקונסול המצרי באילת, חסן עיסא, נרתם אף הוא למיבצע. המצרים ניאוחו לארח בנואיבה את משתתפי תחרות הגלשנים הבינלאומית, שאליה הומנו אלופים מ-גרמניה, מבריטניה, מהולנד, משווייץ ו-מצרפת.

לאורחים הזרים היה הביקור בנואיבה עוד טיול בארץ לא-נודעת. הישראלים, לעומתם, לא ידעו נפשם מרוב התרגשות כשביקרו פעם נוספת בחוף המצרי הקסום, שבו זכו בארוחת-צהריים מכובדת.

הרי סעודיה

נשקפו לגולשים מעברו המזרחי של ים סוף, המתחרים נהנו מה-רוח הצפונית וגלשו במים השקטים את 20 הקילומטרים שהפרידו

בין ראס-בווקה ונואיבה. בכפר-הנופש ציפתה ארוחת-צהריים מצרית כיד המלך. גולשים אירופים רבים ביטלו את השתתפותם בתחרות, בגלל תחרות מקבילה בטיציליה שהיתה פופולרית יותר.

אילת למדה את הלקח. כיום, כשהתיירים רחוקים ממנה, התעוררה העירייה והחזירה לטוהר את פני הדברים. משרד-התיירות באילת תפס סרמפ על האירוע הספורטיבי המיוחד, החליט להוסיף עליו את חגיגות פתיחת עונת-התיירות. התאחדות בתי-המלון גילתה רוחב-לב והזמינה סוללה רצינית של עיתונאים ו-אנשי טלוויזיה מכל רחבי-העולם. גם סוכ-ני נסיעות רבים הומונו לראות במו עי-ניהם את אתר-התיירות המבובז של יש-ראל.

האלופים

לא באו

ב עיקבות אפון צור בוטלו החגיגות, אך לא התחרות הספורטיבית. עיתוני-נאים רבים ביטלו השתתפותם, ורק קומץ של עיתונאים-ספורט ישראלים לא ויתר והתפתה לרדת דרומה, למרות שהעיר אילת לא קיימת אצלם על המפה הספורטיבית. העיתונאים הסבירו שהספורט הימי אינו מעניין את קוראיהם.

גם אנשי-הספורט של הטלוויזיה הישר-ראלית ביטלו את השתתפותם. הם טענו, שתחרות בינלאומית של גלשני-רוח באי-לת, בהשתתפות אלופים זרים אך ללא האלופים המקומיים, אינה שווה את המ-אמץ הכספי.

בדקה ה-90 גילו מארגני התחרות שה-אלופים הישראליים, שימשון ברוקמן ואיתן פרידנבר, ויתרו על התחרות בארצם לשוכת תחרות בינלאומית בטיציליה. שם היו סיכוייהם לזכות בפרס כספי גדולים יותר.

כעת מקווים באילת, שהתאחדות הבינ-לאומית לגלשנות-רוח תאשר את קיום אליפות-עולם בעוד שנתיים בעיר הדרר-דינה ונך ■ מית.

קבלת פנים בנואיבה

של הנוצרים השיבה נפשם של הגולשים העייפים, אחרי המסע המפרך שעשו בין גלי המים.

הם הסתערו על המגשים העמוסים ולא הותירו פירור. הגמל ואדונו הבדוני נזכרו בוודאי במיפשויות, שהיו בעבר חלק בלתי-נפרד מחוף נואיבה. ספורטאים מצריים לא השתתפו בתחרות.

עד היום אילת טרם ניצלה את הפוטנ-ציאל האדיר הטמון בה, בכל מה שקשור לענפי הספורט הימי: הים השקט הרגוע 24 שעות ביממה, הרוח הצפונית היציבה, תנאי הצפייה של החוף הצר הארוך שבו התברכה אילת. גם חום המים הנחם של 19 — 22 מעלות צלזיוס, בחורף כמו בקיץ, ידוע כאופטימלי לתחרויות שיט ר-גלישה על המים.

נהריה

במקום אילת

כ שהתאחדות גלשני-הרוח הודיעה לפני שנתיים על קיום אליפות-עולם בגלשני-רוח, סירבה עיריית אילת לקחת על עצמה את עול אירגונה. או טענו באילת שאין תקציב, האילתים היו או עסוקים עד למעלה מראשם בתיירים. לא היה להם זמן לענייני ספורט.

עיריית נהריה השקיעה אומנם חמישה מיליון לירות, אך הדבר היה כדאי לה. הסיקור העיתונאי העולמי הנרחב, שבו זכתה העירייה הצפונית ב-1980, היה שווה כל אגורה.

השבועון טיים העניק או לנהריה שני עמודים צבעוניים שלמים, שלא לדבר על הצבע, שהוסיפו לעיר הצפונית כ-1000 תייר-ים, מתוכם 450 משתתפים מ-27 מדינות.

משולש

גמל, מיצנח והליקופטר היוו את הרקע של חוף נואיבה. את השקט והשלווה במרחב החוף הפך מדי פעם טירטור ההליקופטר.